

KOMPENDIUM 2016

JUZJNORUSSKAJA OVTJARKA

Svenska Ovcharkaklubben
Svenska Bergs- och Herdehundsklubben
Framtaget för domarkonferens 2016
KOMPENDIUM 2016

Kompendiet för Juzjnorusskaja Ovtjarka är framtaget av den svenska rasklubben (Svenska Ovcharkaklubben) genom Lisen Burmeister. Kompendiet är godkänt av dess specialklubb (Svenska Bergs- och Herdehundsklubben). Samtliga bilder har godkänts för kompendiets användning av respektive fotograf (främst kennel Divo Rossi i Tjeckien). Layout är gjord av Pernilla Sandström.

Översiktlig innehållsförteckning

<u>Ursprung</u>	<u>2</u>
<u>Helhetsintryck och måttförhållanden</u>	<u>3</u>
<u>Uppförande/karaktär</u>	<u>3</u>
<u>Huvud</u>	<u>4</u>
<u>Kropp</u>	<u>6</u>
<u>Rörelser</u>	<u>12</u>
<u>Storlek</u>	<u>12</u>
<u>Hud, päls och färg</u>	<u>12</u>
<u>Fel</u>	<u>13-14</u>

OBS!

Vi ber Er uppmärksamma att på de exempelfotografier som använts kan det förekomma både felaktiga och utsökta detaljer i andra hänseenden än de som avses att demonstreras i kompendiets olika stycken.

Detta kompendium kommenterar och förklarar texten i standarden. Kompendiet är framförallt avsett att användas vid utbildning och vidareutbildning av uppfödare och domare samt andra intresserade. Målet är att bidra till att ge fördjupade kunskaper om standardens betydelse.

Rasens namn stavas ibland som Ovcharka och ibland som Ovtjarka, inget anses mer rätt än det andra. I detta kompendium har vi konsekvent använt tj-stavningen då det är den stavning som skrivits i den svenska standarden.

Rasen har utvecklats ur vallhundsraserna och först under de senaste 200 åren övergått till en mer utpräglad vakthund. Den har således ett annat ursprung än de andra två Ovtjarkaraserna som finns i Sverige, vars ursprung är ur molosserna. Rasens karaktärsegenskaper så som: stark, orädd, funktionell och hälsosam skall ses som absoluta avgörande bedömningsgrunder. Rasens bakgrund som herdehund/vakthund kan visa sig som en reservation och en avvaktande inställning gentemot främlingar, detta är helt normalt. Det är dock inte acceptabelt att hundarna är rädda och otrygga.

Rasen är numerärt mycket liten i Sverige men större i öststaterna. Till dagens datum (2015-10-01) har endast en kull fötts i Sverige. Populationen i Sverige är därför mycket liten och de hundar som syns på utställning är inte sällan importer eller utländska hundar.

Domare bör närma sig hundarna lugnt och en dialog med föraren angående hundens temperament bör hållas innan hunden hanteras.

Ursprunget för rasen och dess användningsområde kräver att karaktärsdrag, hälsostatus och anatomisk konstruktion genomgående skall vara anpassat för ett funktionellt och aktivt liv.

FCI-nummer 326
Originalstandard 1983-09-30
FCI-Standard 1983-09-30; tyska
SKKs Standardkommitté 2004-09-01

Ursprungsland/hemland:
Ryssland

Användningsområde:
Herde- och vakthund

FCI-Klassifikation:
Grupp 1, sektion 1

Bakgrund/ändamål:

Stora vita herdehundar är sedan hundratals år kända i de omfattande bergsområden som sträcker sig genom Europa mot Främre Asien.

Juzjnorusskaja ovtjarka (sydrysk herdehund) är, trots sin betydande storlek, till typen mer lik de mindre vallhundsraserna. Anledningen sägs vara att rasen mer har sitt ursprung i vallhundar, vilka under tidigt 1800-tal användes för att valla merinofår från Spanien till sydryska Krim, än i molossoida bergshundar. I och med industrialiseringen på 1870-talet försvann förutsättningarna för herdehundarna. Förmögna landägare skapade intresse för rasen vilket gjorde att rasen mer utvecklades till en mycket stor vakthund än fårhund.

Intresset för rasen försvann återigen vid tiden för ryska revolutionen för att återuppträffa 1939 då en stor samling visades på hundutställning i Simferopol på Krim. Efter andra världskrigets slut fanns dock bara spillror kvar av rasen. Med upprepade inkorsningar av andra vita herdehundsraser har det delvis byggts upp en stam med stora, dominanta herdehundar som fortfarande tar vaktupdrag på allvar.

Viktiga saker att komma ihåg gällande rasen:

- *Har sitt ursprung ur vallhundsraserna.*
- *Har gått från utpräglad vallhund till ypperlig vakthund.*
- *Skall utstråla styrka och dominans.*
- *Är storvuxen och smidig med tydligt definierad könsprägel.*
- *Mycket aktiv och rörlig.*
- *Vaksam och reserverad mot främlingar.*
- ***Rasens karaktärsegenskaper gör att domare ha ordentlig kontakt med föraren innan hantering.***

Det är av yttersta vikt att rasen bibehåller de kvalitéer som krävs för att fungera som herdehund. Styrkan och oräddheten har varit livsavgörande och får inte gå förlorade. Ovtjarkor kan visa aggression mot personer utanför familjen/domare men får inte vara av den grad att föraren inte kan hantera hunden. Inför hantering bör domaren närma sig ekipaget på ett lugnt sätt. Hundarna ska acceptera beröring, men finner domaren det lämpligt kan föraren visa tänderna. Förväxla inte en naturlig reservation med en ängslighet eller osäkerhet. En ovtjarka ska inte vara rädd.

Rasen ska kunna klara fysisk påfrestning och ha en sådan konstruktion att den inte ska behöva veterinärmedicinsk hjälp på grund av sin konstruktion.

Styrka, sundhet och friskhet är ledord.

Helhetsintryck

Juzjnorusskaja ovtjarka är kraftigt byggd och över medelstorlek. Den är stark och torr med massiv benstomme och välutvecklad muskulatur. Könsprägeln skall vara tydlig. Rasen har inga stora krav och anpassar sig lätt till olika klimatförhållanden.

Fel

Grov kroppsbyggnad.

Allvarliga fel

Lätt benstomme, svag muskulatur, för grov.

Uppförande/karaktär

Juzjnorusskaja ovtjarka är mycket aktiv och rörlig med snabba reaktioner. Rasen är mycket vaksam och reserverad mot främlingar.

Fel

Hund som är nervös, blyg, likgiltig.

Allvarliga fel

För exalterat sprallig, skygg, ängslig.

Vid anblicken av en juzjnorusskaja ovtjarka skall **tålighet och smidighet** vara vad man tänker. Den ska vara storvuxen och rejäl, men får inte upplevas som grov och tung. Den får inte vara späd och klen konstruerad.

Det är viktigt att tänka på rasens mentalitet. Skygga, ängsliga, och omotiverat aggressiva ska inte placeras före hundar med gott psyke. Extrem skygghet/aggressivitet ska inte prisbelönas.

Domare bör beakta att de möter en hund som under otaliga generationer avlats till att bli en ypperlig vakhund. De agerar ofta snabbt och finner ingen nytta med att agera inställsamt eller söka nya vänskaper, sådant beteende är inte något skäl till prisnedsättning utan ett karaktärsdrag.

Domare måste agera på ett sådant sätt att de inte provocerar hundarna.

En ung tik tillsammans med ett barn "i flokken".

Huvud

Huvudet skall vara långsträckt.

Fel

Grovt huvud, markerat stop, för kort eller för långt huvud; grå eller brun nostryffel.

Allvarliga fel

Huvud som är smalt, klent.

Skallparti

Pannan skall vara tämligen bred. Nackknölen skall vara välutvecklad.

Stop

Stopet skall vara knappt skönjbart.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor och svart.

Allvarliga fel

Tunt nosparti; köttfärgad nostryffel.

Käkar/tänder

Saxbett med starka, tätt placerade, vita tänder. Framtänderna skall vara regelbundet ansatta.

Fel

Tänder som är små och sitter glest, tänder som är nötta; gula tänder, avsaknad av premolarer.

Allvarliga fel

Avsaknad av enstaka tänder (om detta hindrar möjligheten att kunna fastställa bettformen); oregelbundet ansatta tänder, svaga tänder, tandsten.

Diskvalificerande fel

Snett bett.

Huvudet ska vara långsträckt men inte på ett överdrivet sätt eller snipigt.

Huvudet ska vara kraftfullt men inte grovt.

Utmärkta huvuden (dock ena med lite ljus nos, vilket bör noteras).

Tänder som är små, oregelbundet ansatta och saknas ska bedömas som ett fel, dock ej diskvalificerande men bör antecknas. Snett bett är diskvalificerande.

Lovande huvud på unghane.

Kinder

Kindbenen skall vara välutvecklade.

Ögon

Ögonen skall vara ovala och mörka.
Ögonkanterna skall vara åtliggande.

Fel

Ljusa ögon.

Allvarliga fel

Olikfärgade ögon; rosa ögonkanter.

Öron

Öronen skall vara små, trekantiga och hängande.

Fel

Rosenöron, ståndöron.

Hals

Halsen skall vara torr och muskulös,
medellång och högt buren.

Fel

Kort hals.

Två utmärkta huvud (hane och tik).

Något ljusa ögon, men bra form och placering.

Halsen är något högre buren än hos vallhundarna, med grund i rasens uppmärksamma vaktbeteende.

Kropp

Rygglinje

Rygglinjen skall vara plan.

Manke

Manken skall vara väl markerad men inte för hög.

Rygg

Ryggen skall vara fast.

Fel

Mjuk eller uppskjuten rygg.

Allvarliga fel

Svankrygg eller karprygg.

Ländparti

Ländpartiet skall vara kort, brett och välvt.

Fel

För långt, rakt eller för kraftigt välvt ländparti.

Allvarliga fel

Långt, smalt, urgröpt ländparti.

Kors

Korset skall vara brett och nästan vågrätt.

Fel

Lätt fallande kors.

Allvarliga fel

Smalt, kort, för brant eller för sluttande kors.

Hund med korrekt rygglinje.

Utmärkt rygg/länd/kors.

Utmärkta hanar – junior och vuxen.

Utmärkta tikar – junior och vuxen.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara måttligt bred, djup och aningen flat.

Fel

Inte tillräckligt djup bröstkorg.

Allvarliga fel

För flack, otillräckligt djup bröstkorg; tunnformad bröstkorg.

Underlinje

Buklinjen skall vara måttligt uppdragen.

Fel

Buklinje som är alltför uppdragen, för lång, hängbuk.

Svans

Svansen skall vara hängande och nå ner till hasleden. Svanspetsen skall bilda en halvcirkel. Ofta är 2-3 svanskotor sammanvuxna.

Allvarliga fel

Rullad svans.

Utmärkta linjer.

Svansen ska inte vara ihoprullad men får bäras efter sinnesstämning.

Svansen bärs ofta högre i rörelse, vilket inte anses vara ett fel.

Extremiteter

Framställ

Frambenen skall vara raka och deras längd skall något överstiga halva hundens mankhöjd.

Fel

Framställ som är för litet vinklat, för kort eller för lång överarm, lätt utåtvridna armbågar, något lösa tassar.

Allvarliga fel

För rak eller för liggande skuldra, böjd överarm, för tunna eller för långa över- och underarmar, lösa tassar, utåtvridna armbågar.

Skulderblad

Skulderbladets vinkel mot överarmen skall vara ca 100°.

Framtassar

Framtassarna skall vara ovala, stora, breda, väl välvda, fasta och täckta med lång päls.

Allvarliga fel

Platta tassar, lösa tassar.

Genomgående för framstället gäller att benen ska vara raka och som genom sin konstruktion ger en uthållighet, smidighet och styrka.

Junior med utmärkt framställ.

Bakställ

Bakbenen skall vara brett ställda och parallella.

Fel

Små avvikelser i bakstället jämfört med standarden.

Allvarliga fel

För stora avvikelser i bakstället jämfört med standarden, för kort lårparti.

Lår

Låren skall vara långa och muskolösa.

Has

Haslederna skall vara kraftiga.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara torra.

Baktassar

Baktassarna skall vara ovala, stora och täckta med lång päls.

Allvarliga fel

Platta tassar, lösa tassar.

Genomgående för bakstället gäller att benen ska vara raka och som genom sin konstruktion ger en uthållighet och smidighet.

Rasen ska vara förhållandevis välvinklad både fram och bak för att få ett kraftfullt och snabbt rörelseschema. Då det är en stor ras är det samtidigt viktigt att de inte har för kraftiga vinklar eftersom det ökar belastningen på senor och ligament.

Unghane med ett alltför dåligt vinklat bakställ.

Rörelser

Rörelserna skall vara fria med långt steg, vägvinnande och obundna. Fram- och bakben skall röra sig fritt och harmoniskt.

Fel

Inte tillräckligt fria rörelser.

Allvarliga fel

Bundna rörelser, dålig schvung.

Päls

Pälsstruktur

Täckhåret skall vara 10-15 cm långt, grovt, tätt och svagt vågigt. Det skall vara lika långt på huvudet som på kroppen, benen och svansen. Underullen skall vara välutvecklad.

Fel

Rak päls.

Allvarliga fel

Päls som är mjuk eller kort.

Diskvalificerande fel

Kort och rak päls.

Färg

Färgen är mestadels vit men även vit/gul-skiftande, halmgul, grå i alla nyanser liksom vit med svaga grå tecken eller gråbrokigt.

Allvarliga fel

Svart, rostig eller brun päls; kraftigt fläckad päls.

Diskvalificerande fel

Alla andra färger än de som är nämnda i standarden.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund : över 65 cm

Tik: över 62 cm

Fel

Mankhöjd som för hanhund understiger 65 cm och för tik understiger 62 cm.

Allvarliga fel

Mankhöjd som för hanhund understiger 60 cm och för tik understiger 58 cm.

Rörelserna skall vara kraftfulla och en juzjnorusskaja ovtjarka ska röra sig mjukt med lätthet och spänst, den får inte upplevas som tung eller trög.

En juzjnorusskaja ovtjarka är en arbetande hund och därför måste den ha ett hållbart rörelseschema. All form av hälta eller oren och stel gång ska kommenteras.

En juzjnorusskaja ovtjarka i rörelse.

En helt rak päls anses felaktig.

Mjuk och kort päls är diskvalificerande.

Rasen är anpassad för ett liv utomhus och pälsens funktion är av yttersta vikt. Den ska vara väderbeständig och, trots sin längd, funktionell. Många av hundarna lever sitt liv utomhus och därför är det inte praktiskt eller funktionellt möjligt att bada/schamponera/föna hundarna inför en utställning. Hundarna skall ha sitt naturliga fett kvar och inte ges prisnedsättning av den anledningen.

Vit respektive grå färg.

Juzjnorusskaja ovtjarka ska upplevas som stor och proportionerlig. Storleken i sig är inte eftersträvansvärt utan det måste följa med en balans.

De exakta mått som anges i standarden är ett ideal och ett förtydligande av konstruktionen, inget som bör mätas eller ensamt fokuseras på.

Även mankhöjden ska ses som riktlinje, först när hundarna understiger minimimåttet med 4-5 cm anses det vara ett allvarligt fel.

Fel

- Grov kroppsbyggnad.
- Hund som är nervös, blyg, likgiltig.
- Grovt huvud, markerat stop, för kort eller för långt huvud; grå eller brun nostryffel.
- Tänder som är små och sitter glest, tänder som är nötta; gula tänder, avsaknad av premolarer.
- Rosenöron, ståndöron.
- Ljusa ögon.
- Kort hals.
- Inte tillräckligt djup bröstorg.
- Buklinje som är alltför uppdragen, för lång, hängbuk.
- Mjuk eller uppskjuten rygg.
- För långt, rakt eller för kraftigt välvt ländparti.
- Lätt fallande kors.
- Framställ som är för litet vinklat, för kort eller för lång överarm, lätt utåtvridna armbågar, något lösa tassar.
- Små avvikelser i bakstället jämfört med standarden.
- Inte tillräckligt fria rörelser.
- Rak päls.
- Mankhöjd som för hanhund understiger 65 cm och för tik understiger 62 cm.

Allvarliga fel

- Lätt benstomme, svag muskulatur, för grov.
- För exalterat sprallig, skygg, ängslig.
- Huvud som är smalt, klent.
- Tunt nosparti; köttfärgad nostryffel.
- Avsaknad av enstaka tänder (om detta hindrar möjligheten att kunna fastställa bettformen); oregelbundet ansatta tänder, svaga tänder, tandsten.
- Olikfärgade ögon; rosa ögonkanter.
- Svankrygg eller karprygg.
- Långt, smalt, urgröpt ländparti.
- Smalt, kort, för brant eller för sluttande kors.
- För flack, otillräckligt djup bröstorg; tunnformad bröstorg.
- Rullad svans.
- För rak eller för liggande skuldra, böjd överarm, för tunna eller för långa över- och underarmar, lösa tassar, utåtvridna armbågar.
- För stora avvikelser i bakstället jämfört med standarden, för kort lårparti.
- Platta tassar, lösa tassar.
- Bundna rörelser, dålig schvung.
- Päls som är mjuk eller kort.
- Svart, rostig eller brun päls; kraftigt fläckad päls.
- Mankhöjd som för hanhund understiger 60 cm och för tik understiger 58 cm.

Fel som innebär en belastning på hundens fysiska förmåga ska ges anmärkning och prisnedsättning beroende på felets art.

Hundar som bereder sina ägare svårigheter med hanteringen på grund av sitt temperament ska ges nedsatt pris. Hundarna är under generationer avlade för att försvara sin ägare mot okända, därför måste domare tänka på sitt agerande vid mötet med hund och ägare. Domare bör ha en dialog med ägaren om hundens temperament och respektera individuella skillnader.

Okontrollerad, oannonserad och omotiverad aggressivitet är dock ett diskvalificerande fel.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Diskvalificerande fel

- Snett bett.
- Kort och rak päls.
- Alla andra färger än de som är nämnda i standarden.

Nota bene

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

www.ovcharkaklubben.se

Svenska Ovcharkaklubben
Svenska Bergs- och Herdehundsklubben
Framtaget för domarkonferens 2016
KOMPENDIUM 2016